

[Ministeren for nordiske anliggender]

strene og de forskellige råd af ressortministre, som dækker de områder, vi her særligt taler om. Det drejer sig om et økonomisk samarbejde, hvor oprettelsen af et økonomisk forskningsinstitut har det formål, at instituttet skal være til rådighed med analyse præcis af den type økonomiske problemer, som man fra det ene år til det næste ønsker at løse for at fremme det fællesnordiske økonomiske og industrielle samarbejde.

Der er også tale om, at den såkaldte projektsportfond er blevet etableret. Den er blevet etableret med et beløb på 6 mill. kr. til at begynde med, og den har til formål at støtte muligheden for fælles eksport fra de nordiske lande til tredjelande, typisk såkaldt systemeksport af så stort omfang, at det er vanskeligt for hvert enkelt land hver for sig at gøre sig gældende på tredjeverdensmarkederne.

Direkte efter dansk inspiration er forskningssamarbejdet i Norden blevet intensiveret, og det er også på direkte dansk foranledning, at de nordiske energiministre på et møde den 23. april i København har udarbejdet retningslinjer for et nordisk intensiveret energipolitisk samarbejde. Disse retningslinjer er blevet bekræftet af de nordiske statsministre og omfatter en lang række områder på energibesparelses-, forsynings- og udviklingsområderne.

Disse konkrete eksempler kun for at understrege, at vi i Nordisk Råd arbejder på at løse problemer af samme type, som man går videre med en konkret realisering af i denne aftale mellem Sverige og Norge.

På den baggrund må vi se den norsk-svenske aftale som noget positivt i nordisk sammenhæng. De resultater, man når frem til inden for aftalens rammer, vil helt naturligt kunne indgå i de undersøgelser, som allerede er i gang i ministerrådet, og omvendt vil man i det norsk-svenske samarbejde naturligvis kunne drage nytte af det arbejde, som udføres i ministerrådet.

På denne baggrund opfatter jeg ikke aftalen som vendt mod andre nordiske lande, herunder Danmark, og jeg tror bestemt ikke,

at den vil få virkninger, der kan være til skade for danske interesser, endsige for vore forbindelser med Norge og Sverige, og slet ikke til skade for det fællesnordiske samarbejde.

Jeg synes snarere, man skal stille det spørgsmål, om den norsk-svenske aftale ikke tværtimod vil blive en inspiration til flere bilaterale relationer imellem de nordiske lande. Det mener jeg den vil. Jeg tror også, den kan være til inspiration for tosidede aftaler mellem Danmark og øvrige nordiske lande, fordi vores bilaterale kontakter med de andre nordiske lande allerede rummer de samme elementer, som indgår i den svensk-norske aftale.

Der er ikke tale om, at vi skal koble os på denne aftale eller kopiere den, men at vi kan forestille os tilsvarende aftaler udviklet, når fællesinteresser er konkretiseret så meget, at det er muligt. Hvor som helst behovet opstår og fælles interesser er til stede, er vi naturligvis parate til at supplere det etablerede nordiske samarbejde med konkrete tosidede arrangementer med de enkelte nordiske lande. Som i det norsk-svenske tilfælde vil sådanne arrangementer ikke være vendt mod udenforstående, heller ikke mod lande uden for Norden.

Den type aftaler vil alene sigte mod en optimal og en gensidigt fordelagtig udnyttelse af de ressourcer, både de økonomiske og de menneskelige, vi tilsammen råder over. Et samarbejde af denne karakter vil naturligvis ikke kunne tilvejebringes af myndighederne alene, men må udformes i nært samarbejde med erhvervslivet, med forskningsinstitutioner og andre organer.

Formanden:

Jeg skal her afbryde mødet og fastsætte et nyt møde til i dag, torsdag den 30. april 1981, kl. 10.30 med følgende dagsorden: (se indledningen til det følgende møde).

Mødet hævet kl. 10.05
